

VOX S'ENTRENA

Discrepàncies entre Abascal i Ortega Smith

Me dirijo a ustedes, como medio de comunicación que son, aunque anarquistas, comunistas nacionalistas, separatistas, ecofeministas, filoetarras, vagos y malas personas (ah, y también

masones), para explicar el contencioso en el que me hallo y del que soy absolutamente inocente.

Vaya por delante un detalle significativo: de los cinco fundadores de Vox, únicamente el Sr. Abascal sale en la prensa actualmente. Algo habrá pasado, ¿no? Pues que a los otros cuatro los ha defenestrado.

Ni miento —o sea, ni explico— las razones que me han llevado a esta situación de persecución, silenciamiento, apartamiento y desayunos pagados, porque ni José Antonio las entendería. Mala leche, eso es todo, esa es la verdad. Mala leche.

No soy un muñeco. Llevo demasiadas horas de gimnasio como para ser una simple marioneta y, sí, ciertamente, si me apetece ir a un desfile castrense, por mis santos cojones que voy al des-

file y punto. No obsta, sin embargo, el presenciar una cosa tan bonita como el desfile del Día de la Raza que mi fidelidad a Vox permanezca inalterable con la misma fuerza que me creo a Dios y a Franco. Y aviso y advierto al compañero Abascal que voy a defender mi honor ante quién sea y cómo sea (metralleta incluida, si fuera necesario).

Yo no me vendo, mi honorabilidad no está en venta. Me basto y sobro con lo que he sobornado y con el precio máximo que he de gananciarme el día que acabe (personalmente, si es posible) con medio mundo, que es el que sobra. Si entre estos enemigos de la Patria hubiera o hubiese alguien de VOX, que se joda.

Voy pa'llá.

Don Javier Ortega Smith

MÉXICO LINDO

Maten un *narco* i cremen mig país

Pel que diuen les notícies, sembla que la població de Mèxic es constitueix fonamentalment de *narcos* i de policies o, a vegades, de policies i de *narcos* —que acostumen a ser els mateixos. Esporàdicament, es pot veure algun ciutadà creuant el carrer sense portar armes, però, en general, el maten a trets de seguida —sobretot si es dona la casualitat que és pobre, que no és pas blanc y que té la mala sort de no ser home. Així, entre els que viuen amagats dins de casa seva, no queda clar si tenen més por a la policia o als *narcos* —que acostumen a ser els mateixos.

Fa ben poc, la policia, animada (i ben armada) per un incansable Trump, va matar el cap *narco* "més buscat" del moment; una joia, segons diuen i consta en la biografia. Immediatament, els narcos, probablement animats (i ben armats) per un incansable Trump, van incendiar la meitat de Mè-

xic —l'altra meitat ja l'havia reventada la policia— i es va produir allò que podria dir-se'n un infern.

Davant l'extraordinària gravetat de la situació, la Presidenta Claudia Sheinbaum, dona exemplar en molts aspectes, va sortir a la palestra per a tranquil·litzar el país, tot anunciant les mesures preses per tal d'evitar més morts. Va dir que, a Mèxic, hi havia govern, exèrcit i policia. Ho va fer seriosament i solemna, però al final del discurs no va poder retenir un somriure d'incredulitat —ja que, a aquestes altures, tothom comprèn el funcionament d'aquesta mena d'institucions a Mèxic... i també arreu.

Tres hores després, van haver de tancar les fronteres del país perquè allí no s'hi volia quedar ningú que no fos *narco* o policia —que acostumen a ser els mateixos. Les *maquilas* d'Inditex havien de seguir produint.

El bo (i incansable) d'en Trump s'ha compromès a ajudar el govern mexicà amb l'aportació d'alguns camions de bombers per tal d'extingir el foc i, sobretot, d'un cap —latinoamericà, això sí— per a dirigir-los. Als *capos* els regalarà algunes dotzenes de llançaflames. Tots contents.

